

Luk. 4, 38-44 - meditatie NGKE - 13-3-16

'Bidzondag' : Rust onderweg

Raststätte

Herkennen jullie het bovenstaande plaatje?...

Voor ons thuis is het een bekend beeld uit onze vakanties: de Raststätte.

'Even bijtanken onderweg.' Niet alleen de auto, maar ook wijzelf.

Na uren in de auto de benen strekken, wat eten en wat drinken, naar het toilet, de kaart erbij om te zien waar we zijn (zelfs in de tijd van de TomTom) en goed kijken waar we heen moeten, het volgende rustpunt op de kaart aanwijzen.

En als iedereen weer nieuwe moed heeft en alles duidelijk is, gaan we weer verder op weg. In Nederland is dat niet zo nodig, zo'n tussenstop, maar in Duitsland waar je in één dag wel 1000 km kunt bereizen, wel.

Op sommige van die rustplaatsen, staan zelfs 'Autobahnkerkjes'. Daar kun je na het lichaam ook even je geest bijtanken. Vaak zijn het hele mooie kerkjes, die een weldadige rust ademen. Ze zijn meestal leeg en je komt er helemaal tot jezelf. Je kunt er een kaarsje aansteken, rustig zitten, voor jezelf in de bijbel lezen, bidden en dan... dan weer verder.

De Raststätte met een Autobahnkerk, dat vind ik een mooi beeld voor wat wij hier vandaag doen op 'bidzondag' doen: 'rusten onderweg'. Ja zo heb ik het maar

'Bidzondag' : Rust onderweg

genoemd, want de aandacht voor het gebed vandaag is natuurlijk n.a.v. biddag afgelopen woensdag.

Verkeerde redenen

Met biddag heb ik wat moeite.

Waarom doen we dat toch? Zo'n biddag voor gewas en arbeid?

Zijn we dan toch bijgelovig? We redden ons bijna helemaal zelf, maar er zijn nog een paar omstandigheden die we niet zelf in de hand hebben: zoals het weer en de wereldeconomie. En daarvoor roepen we God te hulp. Voor wat we zelf niet kunnen.

Vroeger was biddag voor veel meer nodig, maar nu kunnen we het meeste zelf wel.

Daarom is de populariteit van biddag ook zo achteruitgegaan, denk ik.

Maar voor die overgebleven onzekerheden, vragen we Gods hulp.

Dat is toch bijgeloof!

Iemand denkt nu misschien: 'nou zeg, dat vind ik een negatieve uitleg!

Wij doen dit juist omdat we beseffen dat we helemaal afhankelijk zijn van de Heer.

En daarom vragen we Hem of Hij voor ons wil zorgen.'

Eerlijk gezegd doe ik ook dat iedere dag zo.

Maar ik realiseer me steeds vaker dat dit wel vreemd is om dat te vragen aan de God die gezegd heeft:

22 Zolang de aarde bestaat, zal er een tijd zijn om te zaaien en een tijd om te oogsten, zal er koude zijn en hitte, zomer en winter, dag en nacht— nooit komt daar een einde aan. (Gen. 8:21-22 NBV)

De Heer Jezus noemt Hem toch een Goede Vader in de hemel? (Luk. 11). Die zich tot in de details met onze levens bezighoudt. Ja toch, tot en met de haren op ons hoofd (Luk. 12,7) Zou *Hij* dan zomaar stoppen met zorgen, als wij Hem er niet om vragen? Hij is een veel betere ouder dan wij dat zijn.

Zouden wij ineens stoppen met het zorgen voor onze kinderen als die ons niet regelmatig om onderdak, voedsel en kleding zouden vragen. Dan zou er volgens mij geen kind meer in leven zijn.

Zou God, de goede Vader bij uitstek, dit dan wel doen? Nee hoor, dat kan niet waar zijn. Hij zorgt ook voor ons als wij Hem daar niet om vragen.

De Heer Jezus zegt over Hem:

Hij laat zijn zon immers opgaan over goede en slechte mensen en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen. (Matt. 5:45 NBV)

In zijn tweede boek (Handelingen), citeert Lukas de apostel Paulus, die zegt:

hij die zelf aan iedereen leven en adem en al het andere schenkt (Han. 17:25 NBV)

Een Vader die goed is voor zijn goede én zijn slechte kinderen, en voor *allemaal* blijft zorgen die hoef je toch niet steeds te vragen of Hij alsjeblieft voor ons wil blijven zorgen. Dat is bijna beledigend. God te hulp roepen voor wat we zelf niet kunnen of God de Goede Vader eraan herinneren ook echt een goede vader voor ons te zijn. Dat zouden de redenen niet moeten zijn voor onze bidzondag.

Voorbeeld van de Heer

Toch roept de Heer ons op regelmatig en vasthoudend te bidden.

'...vraag en er zal je gegeven worden, zoek en je zult vinden, klop en er zal voor je worden opengedaan. (Lk. 11:9 NBV)

'Bidzondag' : Rust onderweg

De manier waarop het hier in het Grieks geformuleerd wordt, laat zien dat het de bedoeling is dat je dit *blijft* doen: blij vragen, blij zoeken, blij kloppen. Maak er een gewoonte van. Dus wel doen! Blijven doen!

De Heer Jezus doet dat zelf ook.

De genezing van Simons schoonmoeder loopt 's avonds behoorlijk uit de hand. Het wordt een gigantische 'healingsbijeenkomst'. Hoe lang die geduurd heeft staat er niet. misschien wel tot diep in de nacht. Wel vertrekt de Heer 'bij het aanbreken van de dag' naar een eenzame plaats (eremos = een woest, verlaten, gebied). Uit de paralleltekst in Marcus begrijpen we dat hij daar heen ging om te bidden.

Zo lijkt hij zich voor te bereiden op de volgende etappe:

het brengen van het goede nieuws (van het Koninkrijk) in *alle* synagogen in Judea.

Dit is geen uitzondering. Er zijn meer voorbeelden van deze manier van doen. In Luk. 5,16 lezen we dat Jezus dit als gewoonte had:

'Hij trok zich regelmatig terug op eenzame plaatsten om er te bidden.' (het meervoud wijst op de regelmatige gewoonte).

Andere gebeurtenissen die deze gewoonte zichtbaar maken:

- de verzoeking in de woestijn (Mat.4) waar Hij veertig dagen vastte.
- Na de dood van Johannes de Doper (Mat. 14,13)! In de beschrijving van Marcus (6) lezen we dat Hij de discipelen ook meenam om rusten en te bidden;
- vlak voor zijn lijden is Hij samen met zijn leerlingen in de omgeving van de woestijn (Luk 11, 54)
- in Gethsemane (Mat 26,32), daar neemt Hij zijn leerlingen ook mee.

Je ziet hoe de Heer deze gewoonte heeft zich terug te trekken, te rusten en te bidden en dat Hij zijn leerlingen daarin meeneemt.

'Rusten onderweg'

Dit heeft mij verbaasd! Waarom doet de Heer Jezus dit? Hij is toch de zoon van God. Hij heeft toch altijd contact met zijn Vader.

Maar nu niet!

Dat is goed om je te realiseren deze lijdenstijd. Hoeveel de Heer Jezus voor ons verdragen heeft. Jezus is echt helemaal mens geworden zoals wij.

Hij heeft zelfs het normale contact met zijn Vader daarvoor opgegeven. Stel je voor, Hij moet als een gewoon mens ook hij biddend contact met zijn Vader zoeken. En als een gewoon mens is Hij zo een voorbeeld voor ons geworden.

Maar waarom doet Hij dat dan?

Zijn Vader zorgt toch ook voor *Hem* zonder dat Hij er om vraagt? Zeker voor Hem, zou je zeggen.

Ik ben er van overtuigd dat je Gods aandacht niet hoeft te vragen, die heb je al.

Maar het is wel nodig dat jij je aandacht naar God toebrenkt. Want eten, drinken en een dak boven het hoofd zijn niet genoeg voor je.

Na de oorlog waren er weeshuizen waar voor tientallen pasgeboren baby's gezorgd moest worden.

Er was maar weinig verzorgend personeel, die redden het net om al de baby's te drinken te geven en te verschonen. Voor meer was geen tijd, maar gelukkig werd verder goed voor ze gezorgd. Toch werden veel van die baby's ziek en stierven.

'Bidzondag' : Rust onderweg

Onderzoek maakte duidelijk dat ze ook menselijke aandacht en warmte nodig hebben. Zonder die aandacht gaat het niet goed met ze.

Broers en zussen, zonder aandacht gaat het niet goed met ons.

Gods aandacht hebben we al, maar hebben wij ook aandacht voor God? Zodat we Gods aandacht bewust worden. In de drukte van elke dag, waar je aandacht alle kanten opgetrokken wordt, tegenwoordig meer dan ooit, is onze onverdeelde aandacht voor de Heer nodig.

God wil je geven, maar ben jij er ook om van Hem ontvangen.

Daarom deed de Heer Jezus dit! Zich terugtrekken om in de stilte weer contact met zijn Vader te hebben, om nieuwe kracht te ontvangen zodat Hij weer vooruit kon.

Ik steek bij het bidden vaak een kaars aan. Niet voor de Heer, de Heer God ziet me wel. Maar voor me zelf, dat ik de Heer blijf zien in alles waar ik druk mee ben.

Die kaars herinnert me steeds aan God:

'Richt je op God

maak daar echte ruimte voor,

waar anderen me niet kunnen storen.

Trek je terug bij Hem om weer vooruit te kunnen.

En in de stilte bij de Heer kan ik ontvangen: voller worden met de Heilige Geest (Luk. 11, 13) en nieuw inzicht, nieuwe bemoediging en rust bij God vinden

Alles valt weer op zijn plaats.

Kennen jullie dat?

Je wordt a.h.w. gereset. Alle instelling komen weer goed te staan, net zoals je een raar functionerende computer soms uit en aan zet om die weer normaal te laten functioneren.

Een jongen had moeite met geloven.

Hij merkte nooit iets van God zei hij.

Ik vroeg hem: 'helemaal nooit?'

Hij was lang stil en zei toen: 'misschien één keer'.

Bij een lang en stil gebed tijdens de Youth Alpha (een gebed van 20 minuten!).

'Die stilte was zo bijzonder', zei hij

'Net alsof ik toen wel ietsje van Gods aanwezigheid merkte.'

Misschien moeten we veel vaker 'rusten onderweg'.

We hebben het nodig om bij God te zijn.

Amen.

(c) Wieb Dijksterhuis, maart 2016